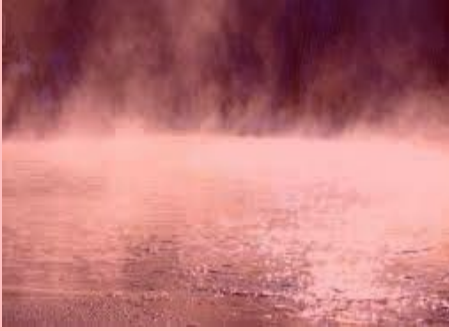

Nghe Hơi Gió Nồm

Những giọt mưa cuối mùa bốc hơi
đất trở mình làn da ran rát
nắng xò nhào vô lùm cây bóng mát
áo nhà tù bốc mùi đại dương

tay người lính bỏ súng bỏ gươm
búa, xuống, cuốc... mỗi ngày giở mặt
sương đọng chiều hôm không là giọt nước mắt
ai khóc ai giữa bốn phía đọa đày

chiếc áo tù rộng thùng thình nào có hay
điểm mảnh vá nhớ đôi tay mẹ chăm chỉ vá
lửa đỏ trên đầu anh ngòi cúi đầu đập đá
nước chảy xói thân chị đứng tưới đám rau

bảng nội quy - muốn sống phải thuộc lòng
mảnh đất nhỏ trói cảnh đời thật lớn
giấc ngủ say mộng mơ cứ lớn vờn
hơi gió nồm đưa đây tiếng chuông ngân

giáng sinh lại về - chúa sinh thêm một lần
đời con đã chết biết bao lâu mới sống lại
chúa sinh ra trên đường giữa đêm đông tê tái
lũ vua quan tìm cách giết trẻ thơ...

thân nam nhi quanh quẩn trong chiếc rọ đọi chờ
dụi đôi mắt trôi theo chùm mây trắng hều
thằng bại trận từng đêm trở mình xương cốt rệu
u uẩn lòng từng sợi tóc bỏ nhau đi

chưa quy y mà tâm đã từ bi
chưa rửa tội mà lòng đã bác ái
thân tù đầy - chưa rõ tội mình phạm phải
bảo ăn năn, bảo sám hối để được thứ tha

thằng bại trận nhìn nhau vỗ tay ngợi ca
những bài ca không bao giờ muốn hát
cứ gào lên âm âm muôn dòng thác
xói vô tim, vô óc - hóa điên

vòng luân hồi theo cơn gió nồm triền miên
như đèn kéo quân về quanh ngọn nến
mùa giáng sinh năm nay chúa lại đến
sinh ra trên đường và chết cũng ở trên đường

Trang Y Hạ - Giáng sinh 1982